

Zadeva T-201/04 R

Microsoft Corp. proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Postopek za izdajo začasne odredbe – Člen 82 ES“

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 22. decembra 2004 II - 4470

Povzetek sklepa

1. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – „Fumus boni juris“ – Nujnost – Kumulativnost – Tehtanje vseh zadevnih interesov – Diskrecija sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe
(Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 104(2))*

2. *Izdaja začasne odredbe – Sklep o izdaji začasne odredbe – Obveznost obrazložitve – Meje (Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 107(1))*
3. *Izdaja začasne odredbe – Postopkovne zahteve – Vložitev predlogov – Navedba bistvenih pravnih in dejanskih elementov v samem besedilu predloga za izdajo začasne odredbe in v priloženih dokumentih – Splošno sklicevanje na priložen dokument, v katerem je podrobna argumentacija – Nedopustnost (Praktična navodila strankam, točka VII(1) in (2))*
4. *Izdaja začasne odredbe – Predložitev dokumentov, ki segajo v obdobje pred vložitvijo predloga, v teku postopka zaradi odgovora na trditve nasprotne stranke – Dopustnost*
5. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Dokazno breme*
6. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Obveznost podjetja, da predloži licence, ki zadevajo njegove pravice intelektualne lastnine – Presoja od primera do primera*
7. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Velika in nepopravljiva škoda – Obveznost podjetja, da razkrije tajne podatke – Neobstoj hude škode same po sebi – Dokazno breme, ki ga nosi navedeno podjetje*
8. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Premoženjska škoda*
9. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Obveznost podjetja, ki ima prevladujoči položaj, da spremeni svojo poslovno politiko – Nezadostnost (člen 82 ES)*
10. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Nepovraten razvoj pogojev trga – Vključitev*

11. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Zavrnitev predloga – Možnost vložitve drugega predloga – Pogoj – Nova dejstva*
(*Poslovník Sodišča prve stopnje, člen 109*)
12. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Velika in nepopravljiva škoda – Premoženska škoda*
13. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Nujnost – Nastanek velike in nepopravljive škode predlagatelju*
14. *Izdaja začasne odredbe – Odlog izvršitve – Pogoji za izdajo – Velika in nepopravljiva škoda – Poseg v pravice intelektualne lastnine – Konkretna presoja*

1. Člen 104(2) Poslovníka Sodišča prve stopnje določa, da je treba v predlogu za izdajo začasne odredbe opredeliti okoliščine, zaradi katerih je zadeva nujna, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled (*fumus boni juris*) izkazujejo utemeljenost predlagane začasne odredbe. Ti pogoji so kumulativni, tako da je treba predlog za odlog izvršitve zavrniti, če eden izmed njih ni izpolnjen. Sodnik, ki odloča o začasni odredbi, mora prav tako po potrebi pretehtati zadevne interese. V okviru te splošne presoje mora sodnik, ki odloča o začasni odredbi, uporabiti široka pooblastila za odločanje po prostem preudarku, ki jih ima za določitev načina, na katerega je treba presoditi različne pogoje glede na posebnosti vsakega primera.
2. Sodniku, ki odloča o začasni odredbi, ni treba izrecno odgovoriti na vsa dejanska in pravna vprašanja, o katerih se je razpravljalo med postopkom. Natančneje, zadostuje da razlogi, ki jih je sprejel z vidika okoliščin zadeve, zadostno utemeljujejo njegov sklep in Sodišču omogočijo izvrševanje sodnega nadzora.

(Glej točko 73.)

(Glej točki 71 in 72.)

3. V skladu s točko VII(1) Praktičnih navodil strankam, ki jih je sprejelo Sodišče prve stopnje, mora biti predlog za izdajo začasne odredbe razumljiv sam po sebi, ne da bi se bilo treba sklicevati na tožbo iz postopka v glavni stvari. Iz tega izhaja, da je utemeljenost takega predloga mogoče presoditi samo glede na dejanska in pravna vprašanja, ki

izhajajo iz samega besedila predloga za izdajo začasne odredbe, in listin, ki so temu predlogu priložene in namenjene pojasnjevanju njegove vsebine. Čeprav ni mogoče sklepati, da je treba zanemariti vse navedbe, ki temeljijo na neki listini, ki k predlogu za izdajo začasne odredbe ni priložena, pa dokazov v podporo takih navedb vseeno ne bi bilo mogoče šteti za predložene, če druga stranka v sporu ali intervenient v podporo te stranke izpodbija zadevne navedbe. Čeprav je mogoče neko besedilo v določenih točkah podpreti in dopolniti s sklicevanjem na določene dele priloženih listin, pa splošno sklicevanje na druga pisanja, čeprav priložena k predlogu za izdajo začasne odredbe, ne more nadomestiti neobstoja bistvenih elementov navedenega predloga. V tem smislu točke VII(2) Praktičnih navodil, ki zahteva, da je treba dejanske in pravne razloge, na katerih temelji tožba iz postopka v glavni stvari in ki vzpostavljajo njeno očitno utemeljenost, navesti zelo na kratko in jedrnato, ne gre brez izkrivljanja predpisane pravila razumeti tako, da omogoča splošno sklicevanje na priloženo listino, ki navaja podrobnosti argumentacije.

(Glej točke od 86 do 88 in 97.)

listine predložila šele med postopkom, če je s tem podkrepila svoje ugotovitve v okviru odgovora na argumente nasprotnne stranke ali intervenientov iz intervencijske vloge, ne glede na to, da ima listina datum, ki je pred datumom vložitve predloga za izdajo začasne odredbe, oziroma da je enaka ali podobna neki listini, priloženi k tožbi iz postopka v glavni stvari.

(Glej točko 93.)

5. Nujnost nekega predloga za izdajo začasne odredbe je treba presoditi v povezavi s potrebo po začasni odločitvi zaradi preprečitve nastanka velike in nepopravljive škode stranki, ki predlaga izdajo začasne odredbe. Ta pa mora predložiti dokaz za to, da ne more čakati na konec postopka v glavni stvari, ne da bi ji pri tem nastala taka škoda. Domnevna škoda mora biti gotova ali vsaj zadostno verjetna, pri tem da mora predlagatelj dokazati dejstva, ki utemeljujejo domnevno škodo.

4. V okviru postopka za izdajo začasne odredbe stranki ni mogoče očitati, da je

(Glej točke 240, 241 in 427.)

6. Stališče, da kršitev izključnih pravic imetnika pravic intelektualne lastnine pomeni sama po sebi in neodvisno od okoliščin, ki so značilne za vsak posamičen primer, veliko in nepopravljivo škodo, bi pomenilo, da je pogoj za odlog izvršitve glede nujnosti podan vedno, kadar odločba Komisije podjetje prisili v podelitev licenc, ki take pravice zadevajo. Sodnik, ki odloča o izdaji začasne odredbe, mora torej presoditi, ali je glede na okoliščine zadeve vpliv na omenjene pravice do odločitve o vsebini spora tak, da lahko poleg posega v izključne pravice imetnika zadevnih pravic povzroči veliko in nepopravljivo škodo.

(Glej točke 248, 250 in 251.)

škoda bi mu nastala, če bi tretji le poznali podatke, ki jih je razkrila, v nasprotju z razvojem dogodkov, ki bi izhajali iz uporabe tega znanja. Poleg tega razkritje neke prej zaupne informacije ne pomeni nujno tudi nastanka velike škode.

(Glej točki 253 in 254.)

8. O velikosti premoženjske škode, s katero podjetje pred sodnikom, ki odloča o začasni odredbi, utemeljuje nujnost odloga izvršitve, se mora presojati ob upoštevanju njegove finančne moči.

(Glej točko 257.)

7. Čeprav ni sporno, da se, ko se pridobi neko prej zaupno informacijo – ali zaradi obstoja pravice intelektualne lastnine na njej ali ker predstavlja poslovno skrivnost –, to informacijo lahko obdrži, saj morebitna razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero je naloženo tako razkritje, ne bi omogočala izbrisa poznavanja te informacije iz spomina, odškodnino pa bi bilo težavno pridobiti, ker bi bilo težko v številkah oceniti vrednost prenosa znanja, pa mora podjetje, ki predlaga odlog izvršitve take odločbe, pojasniti, kakšna nepopravljiva

9. Načeloma vsaka odločitev na podlagi člena 82 ES, ki prevladujoče podjetje zaveže k prenehanju zlorabe, nujno povzroči spremembe poslovne politike tega podjetja. Obveznosti, ki nekemu podjetju nalaga spremembo ravnanja, torej ni mogoče šteti za vzrok velike in nepopravljive škode, razen če se šteje, da je pogoj nujnosti izpolnjen vedno, kadar odločitev, katere odlog izvršitve se predlaga, nalaga prenehanje ravnanja, ki pomeni zlorabo. Kadar se tožeča stranka

sklicuje na kršitev svobodne gospodarske pobude za utemeljitev nujnosti sprejetja predlagane začasne odredbe, mora predložiti dokaz, ali da jo bo izvršitev izpodbijanega akta prisilila spremeniti določene bistvene elemente njene poslovne politike in da bo učinek izvršitve tega akta v tem, da se tudi po izdaji zanjo ugodne sodbe v postopku v glavni stvari ne bo mogla več vrniti k svoji začetni poslovni politiki, ali da ji bo ta učinek povzročil drugačno veliko in nepopravljivo škodo, s tem da je treba opozoriti na to, da je treba domnevno škodo presojati ob upoštevanju okoliščin vsake zadeve posebej. Tako mora sodnik, ki odloča o začasni odredbi, posledice poseganja v svobodo podjetij, da določajo svojo poslovno politiko, presojati ob upoštevanju učinkov izvršitve akta.

gubljenega tržnega deleža ne bi več moglo pridobiti nazaj, in tudi, da bi se takšno obveznost lahko štelo za hudo in nepopravljivo škodo, kar zainteresirani stranki omogoča, da lahko kot začasni ukrep predlaga odlog izvršitve omenjene odločbe. Vendar pa mora zainteresirana stranka predložiti vse dokaze, ki podpirajo njeno argumentacijo, zlasti pri dokazovanju, da naj bi obstajale ovire, ki ji preprečujejo povrnitev precejšnjega pomembnega dela tržnega deleža, ki naj bi ga izgubila zaradi učinka ukrepa za odpravo kršitev.

(Glej točko 319.)

(Glej točke od 291 do 293 in 409.)

10. Ni izključeno, da razkritje informacij o interoperabilnosti proizvoda s proizvodi konkurentov, ki je z odločbo Komisije naloženo podjetju, ki ima prevladujoči položaj, spreminja pogoje na trgu na način, ki lahko povzroči ne le to, da bi to podjetje izgubilo tržni delež, ampak tudi, da ob razglasitvi ničnosti Odločbe iz-

11. V skladu s členom 109 Poslovnika Sodišča prve stopnje zavrnitev predloga za izdajo začasne odredbe stranki, ki ga je vložila, ne preprečuje vložitev novega predloga, ki temelji na novih dejstvih. V obravnavani zadevi ni mogoče izključiti, da bi lahko kot „novo dejstvo“ šteli nadaljnja nesoglasja glede določenih podrobnosti izvršitve sporne odločbe.

(Glej točko 325.)

12. Škoda, ki za tožečo stranko v bistvu pomeni dodatne razvojne stroške in ki ob neobstoju nasprotnega dokaza pomeni finančno škodo, razen v izjemnih okoliščinah ni nepopravljiva.
- nju nujnosti, razen če se z njo dokazuje, da ta škoda predstavlja škodo stranki, ki ukrep predlaga.

(Glej točko 416.)

(Glej točki 413 in 435.)

13. Nujnost nekega predloga za izdajo začasne odredbe je treba presoјati v razmerju do potrebe po začasni odločitvi zaradi preprečitve velike in nepopravljive škode za stranko, ki ukrep predlaga. Zato morebitne povzročitve škode tretjim ni mogoče upoštevati pri ugotavljanju
14. Samo dejstvo, da bi neka odločitev Komisije v določeni meri lahko vplivala na pravice intelektualne lastnine, brez dodatnih pojasnil ni zadostno za sklepanje o obstoju velike in nepopravljive škode, vsaj neodvisno od konkretnih učinkov navedene kršitve.

(Glej točko 473.)